

ALEXANDRA VEBROVÁ

**Co muži
a ženy
od vztahu
očekávají**

*„Ženě stačí poznat jediného muže, aby rozuměla všem.
Muž může znát všechny ženy, ale neporozumí ani jedinému,“
tvrdí americká novinářka a humoristka Helen Rowland.*

A jak jste na tom vy? Také se vám zdá, že váš muž uvažuje jinak, než byste chtěly, nevšímá si vás, jak byste si představovaly, odpovídá stručně nebo vůbec na vaše důležité otázky a nedokáže se soustředit na několik problémů najednou? A vy, pánové, stěžujete si na upovídánost partnerky, snahu vás předělat, dostrkat tam, kam zrovna nechcete, vadí vám, že přestane komunikovat a vy netušíte proč, nebo vám vyčítá, že vás nezajímají její pocity? Pak vás můžeme ujistit, že se s tím dá dělat jen jedno – snažit se navzájem pochopit, vycházet si vstříc a... zvyknout si! Muži a ženy jsou prostě dva světy, dvě bytosti, které se vždycky budou lišit tím, co ve vztahu hledají, co od něj očekávají. Aby spolu přesto dokázali žít, nehledali tam, kde je šance na soužití předem ztracená, měli by znát aspoň několik základních pravidel. Ty se vám budeme snažit přiblížit v této kapitole.

*„Nevšímá-li si člověk problémů, které jsou vzdálené,
bude mít s nimi starost, až se přiblíží.“ Konfucius*

BÁRA A RADEK

„Připadal mi zajímavý, exotický, prostě jiný ve všem než kluci, které jsem do té doby poznala,“ začíná svůj příběh Barbora. „Byla jsem hodně mladá, možná mě víc než ten vztah lákala představa něčeho neznámého, dobrodružného. I ta pozornost, kterou jsme budili, já blondýna, on černoš, mi připadala svým způsobem vzrušující. Navíc mi nabídl, abych s ním odjela do Afriky poznat jeho rodinu, zázemí.“ Ještě teď vidím v očích Báry jiskřičku tehdejšího nadšení. O takové cestě se dívce z malého města na Moravě asi ani nesnilo. Všechno bylo pro ni nové, nepoznané, lákavé. Přes takové brýle se těžko vidí skutečnost. Stačilo jí, že se k ní choval hezky, možná trochu věcně, bez romantických hrátek, ale romantika jí přece teprve čekala v té neznámé krajině. Nezkoumala jeho reakce, názory, tehdy ještě nedokonalou angličtinou se toho taky moc zjistit nedalo. Stačilo jí, že s ní chce být, je zajištěný, i když o své práci moc nemluvil, bylo jasné, že na nějakou tu korunu hledět nemusí. Obchodník, řekla si, víc nechtěla, nebo ani nemohla vědět. Co od toho vztahu očekávala? „Chtěla jsem mít muže, který mě bude milovat, zajistí nás, budu se o něj moct opřít. Poznat při tom jinou kulturu mi nevadilo, netušila jsem, že to může být tak důležité!“ pokračuje Barbora. Všechno pak dostalo rychlý spád. Příprava na cestu, od které by jí v tu chvíli neodradil ani tucet psychologů, natož rodiče a přátelé, balení, těšení a vytožený krok do neznáma. „Přiletěli jsme do Afriky, ta země, krajina mě okamžitě okouzlili. Připadala jsem si jak v pohádce. Bohužel, princezna v ní chyběla. Brzy jsem přišla na to, že tady má hlavní slovo princ a vládce v jedné osobě! Čekala jsem oporu

a něhu, dostala jsem přednášku o své bezvýznamnosti a občas i nějakou tu ránu, když jsem to náležitě nechápala.“ Změna přišla, když se její partner dozvěděl, že čeká dítě. Těch pár měsíců byl pozorný, ohleduplný, takový, jakého si ho přála mít. Zajímavé je, jak člověk rychle zapomíná. Uvěřila tomu, že se změnil, konečně ji miluje, je to ten pravý. Budou rodina, jakou si vždycky přála, trochu jiná než ta, kterou znala z domova, ale láska přece hory přenáší. „A pak se narodil syn,“ vypráví Barbora, „myslela jsem si, že bude partner hrdý, protože má následníka, ale čekal mě další šok!“ Nesplnila očekávání, protože její muž chtěl děvče! Na další dny nerada vzpomíná. Přehlížení, násilí, pohádka v nedohlednu. „Za čas se nám narodila dcera,“ pokračuje Bára, „partner byl nadšený, strojí ji, mazlí se s ní, syn a já jako bychom vedle ní neexistovali.“ To byla další trpká zkušenost. Tehdy si už jasně uvědomovala, že tohle není a nikdy nebude to, co od vztahu očekávala. Navíc na něm byla zcela finančně závislá. Nesměla pracovat, ani vědět, odkud jsou peníze, které jí dává. Pochybnosti se postupně měnily v obavu. O sebe, o děti. A tak se rozhodla. Musí odtud pryč. Cesta zpátky domů po šesti letech byla ale ještě hodně trnitá. Cesta? Spíš útěk. Ještě dlouho po tom, co i s dětmi dojela na Moravu a poprvé se objala s rodinou, ji pronásledoval strach, že si ji najde a děti jí odveze. Získala byt, práci, ale starat se sama o dva malé černoušky není lehké. I přes zlé zážitky, nebo snad právě kvůli nim, hledala zázemí, někoho, kdo by ji ochránil, přijal ji i s dětmi a láska snad přijde taky. Hodnoty a očekávání se poněkud změnily.

„Jednou jsem uviděla na internetu inzerát. Starší muž hledal ženu ke svým dvěma dětem, které mu zůstaly po rozvodu. Napsal tam i o krachu své firmy a přání najít někoho, kdo by s ním sdílel doslova dobré i zlé,“ začíná z nového „soudku“ Barbora. Odpověděla. Za týden ji čekal na nádraží. Přijela a už nikdy neodjela.

„Měl jsem pocit, jako by se mi vrátila žena ze služební cesty,“ vzpomíná Radek. „Byla tu, jako by sem odjakživa patřila.“

„Seděli jsme celou noc v kuchyni a povídali si,“ dodává Bára. „Probrali jsme celý náš dosavadní život. Co jsme chtěli, udělali dobře nebo špatně, jak se na to díváme dneska, a co bychom si přáli najít.“ Když se ve čtyři hodiny ráno rozešli, aby aspoň na chvíli usnuli, věděli o sobě všechno. I to, že jejich očekávání jsou si hodně podobná. Tak jako jejich zkušenosti a zklamání z předchozích vztahů. Radek vybudoval podnik, vedl ho společně se svou ženou. Dělili se o práci i zisk. Když se vztah rozpadl, přišel o peníze i o firmu. Ale zůstaly mu dvě děti. To bylo pro něj důležité. Jenomže dluhy přesáhly neúnosnou mez. Soudy a tahanice o někdejší společný majetek k tomu hodně přispěly. „Člověk může vedle někoho žít deset let a neví, kdo to je. Pak stačí jeden den a máte jasno!“ shrnuje Radek.

„Snažíme se, abychom byli rodina, aby všechny naše děti žily společně a měly se rády jako sourozenci,“ říká Bára. „Zase jsem začal věřit,“ doplňuje Radek. „Než jsem potkal Barunku, chtěl jsem si vzít život. Opravdu. Ten inzerát, to byl poslední pokus. Měl jsem už napsaný dopis na rozloučenou. Jenom kvůli dětem jsem to oddaloval,“ svěřuje se Radek. Stali se navzájem pro sebe nejen partnery, ale i psychology. Povídání a otevřenost, důvěra je vlastně terapie pro jejich duše. Pomáhá jim, i když je teď Bára na všechno sama. Radek si vybírá daň ze svých omylů ve vězení. Musí odčinit chyby a splatit finanční ztráty. Je to nelehká zkouška. Mezi tím se jim narodilo další miminko. Takové stvrzení jejich vztahu. Nemají strach z budoucnosti? Z toho, že takové břemeno neunesou? Vydrží jejich vzájemná podpora a láska? Co od sebe navzájem očekávají?

Muž si klade otázku, jestli má ve vztahu pokračovat, žena má sklon se ptát, k čemu ten vztah vede.

TROCHA TEORIE

Nejprve si musíme říct, že očekávání mužů i žen se od sebe navzájem liší podle toho, zda jde o volně vytvářený vztah bez aspirace na celoživotní spojení, nebo zda hledáme, jak se říká, vážnou známost.

1) Volně vytvářený vztah

Co očekává MUŽ OD ŽENY:

- > uznání a obdiv
- > ženskost, kombinaci slabosti, ale i síly
- > sexuální přitažlivost a soulad
- > reprezentativnost
- > pocit svobody, a ne pobytu kleci

Co očekává ŽENA OD MUŽE:

- > oporu a pocit bezpečí
- > galantnost, gentlemanství
- > porozumění
- > sexuální přitažlivost
- > věrnost

2) Vztah na celý život

Co očekává MUŽ OD ŽENY:

- > schopnost vytvářet teplo rodinného krbu
- > kvalitní sexuální život
- > péči o zevnějšek
- > toleranci
- > pocit individuální svobody v rámci partnerství (zejména v oblasti zájmů)
- > zájem o něj jako o muže,
- > podporu a respekt
- > důvěru
- > humor

Co očekává ŽENA OD MUŽE:

- > oporu
- > aby byl dobrým otcem, byl výchovnou autoritou pro děti
- > schopnost uplatnit se v zaměstnání
- > prioritu jí jako partnerky před matkou partnera
- > umění naslouchat jako důkaz zájmu a lásky
- > sexuální aktivitu – důkaz, že je pro něj stále přitažlivá, že nehledá jinde
- > snahu najít si čas pro rodinu

3) Co ještě ovlivní vztah

- > zkušenosti z předchozích partnerských vztahů (negativní i pozitivní)
- > celková osobnostní zralost a na jejím základě vytvořený hodnotový žebříček
- > vztah k sobě samému – míra vnitřní sebejistoty
- > konsensus v názorech na společné bydlení, rodičovství
- > porozumění si s původními rodinami partnerů, přáteli

„Většina lidí spřízněnou duši nalezne, když ji ve skutečnosti nehledá.“

Dalajláma

Co na vztah Barbory a Radka říká odborný poradce a terapeut Lucian Kantor:

1) Jak hodnotíte vztah Bány a prvního partnera?

I laik na první pohled cítí, že vztah s prvním partnerem byl Bárou nazýván vztahem v době, kdy o něčem takovém zdaleka nemůžeme hovořit. Bára si pletla stav – zamilovanost se vztahem – láskou a dále pak realitu nahrazovala představami a fantaziemi. Mnoho mých klientů a klientek uspěchá fázi výběru životního partnera či partnerky, a když se rozbouřená hormonální hladina zklidní, zjišťují, že žijí s nekompatibilním partnerem. U Bány vše bylo ještě umocněno střetem kultur.

2) Co mohlo hrát v této volbě roli?

Nyní se pouštím na tenký led podložený pouze odbornou zkušeností a fantazií. Rychlý vstup do manželství často v sobě skrývá snahu rychle se osamostatnit od původní rodiny. Dále pak Barbora má, dle mého názoru, v sobě velmi akcentované samaritánské sklony a on takový černoch vytržený ze své kultury působí bezradně a nemotorně, což vyvolává v některých ženách pocit, že jej musí chránit. I Radek je v tomto příběhu tím, kdo potřebuje „zachránit“.

3) Co říkáte na další průběh jejího vztahu?

Zde se jednalo o klasický střet kulturních tradic a rolí a podobných příběhů je mnoho. Ženy a dívky si uvědomují, že v mnoha zemích je žena majetkem muže, žijí však s pocitem, že ony budou výjimkou a jim se nic takového nemůže stát. Při střetu s realitou se chtějí bránit, avšak ve svých mužích, zvyklých na jiná pravidla, vytvářejí pocit malé úcty k hlavě rodiny a to je začátek fyzických trestů.

4) Partner ji bil, ponižoval, jak to mohla vydržet šest let?

Víte, jak už jsem se zmínil, Bára dlouhou dobu žila v iluzi a ve světě fantazie a ve své bezmocnosti čekala na změnu. Ono násilí většinou narůstá postupně a osoba si pomalu „zvyká“ a mnohé formy chování po chvíli začíná vnímat jako normu. Já Báru a jí podobné obdivuji, že se nedají úplně zlomit a agresora opustí. Mnoho žen toho totiž není schopno.

5) Spojení se starším mužem s problematickou minulostí, jakou má šanci?

Každý vztah má šanci, pokud si budou partneři naslouchat a vycházet vstříc. Oba mají pohnutou minulost, avšak důležitější je, jak budou nakládat s přítomností. Mnoho takových párů má tendenci zaměřit se na budoucnost a žít ve fantazii. Pokud se

„Myslíte, že se mu v nich budu líbit?“
(Šárka Volemanová)

kem, a sebevražda je velkým útekem od odpovědnosti za náš život. Velice kladně hodnotím, že se Radek o sebevraždu nepokusil. Tedy jednoznačná odpověď: „I Radek může být Báře oporou, jen si musí zdárně uzavřít minulost.“

8) Jejich věkový rozdíl je skoro dvacet let, nehledá v něm Bára tak trochu otce?

To bychom se museli, ať již přímo či nepřímo, zeptat Báry. Soužití s mnohem starším partnerem nemusí vždy souviset s hledáním otcovské role, ale fantazie nás vybízí učinit jednoduchou metaforu o Báře hledající svého otce, kterému by mohla sloužit a on by si ji za to hýčkal.

9) Počít společně další dítě v takové situaci, je to rozumné?

Mnoho geniálních lidí vzniklo „nerozumným způsobem“ a život je dlážděn mnoha nelogickými rozhodnutími. Příkladem může být třeba metafora muže vysmívajícího se ženě, protože ona volí auto podle barvy, kdežto on podrobí výběr velké analýze a porovnávání parametrů, a když vstoupí k prodejci, mnohdy si vybere srdcem.

10) Jak vidíte budoucnost tohoto vztahu?

Budoucnost jejich vztahu je plně v jejich rukou. Velmi jednoduše dělím vztahy na ty, kde partneři spolu bojují o moc, a na ty, ve kterých převládá vstřícnost. Své klienty učím, že budoucnost je velmi nejistá, pokud pro ni v současnosti něco neuděláme.

11) Co byste jim poradil?

Asi se budu opakovat – naslouchání. To v obecné rovině neznamená utopit se v neustálém hovoru, ale aktivní vytváření svobodného prostoru pro vyjadřování a sdělování vzájemných potřeb a pochopení, že ne každá potřeba bude ihned uspokojena. Konkrétně pro Báru s Radkem – nenechat si zničit přítomnost minulostí a preferovat vlastní pohled na vlastní život před moudrými radami okolí.

oba stanou vzájemnými partnery bez snahy o manipulaci, pak mohou své minulosti uzavřít a žít přítomností.

6) Co tento výběr o ní vypovídá?

Oba výběry v sobě nesou snahu někoho zachránit. Pro zdárný průběh jejich vztahu by se Bára měla více zaměřovat na sebe a svoje potřeby. Doposud svoji hodnotu odvíjela od toho, kolik toho je schopna vydržet.

7) Radek pomýšlel na sebevraždu, může být takto labilní muž oporou?

Každý z nás se můžeme dostat do bezvýchodné situace, kterou chceme řešit útekem,

*„Muž a žena, jak by si mohli rozumět, když každý chce něco jiného.
Muž ženu a žena muže!“ Benjamin Franklin*

Odlišnost muže a ženy podle Luciana Kantora:

MUŽ potřebuje víc toho racia, proto říká: „Buď chvíli rozumná...“

ŽENA vyžaduje víc citu a pochopení, proto říká: „Buď trochu empatický...“

To jsou dva světy, dva pohledy, které nám přinášejí spoustu radostí, ale i spoustu nedorozumění.

Zkusme si to nakreslit – žena je globální, vidí svět jako kruh, kdežto mužský pohled je čtverec. Když ke mně přijdou klienti, říkají mi: „Vysvětlíte jí / jemu, že ten můj pohled je správný a tamten je špatný!“ Dávají mezi kruh a čtverec znaménko odporu, boje. A já jim říkám: „Zkuste se přestat snažit sebrat na jedné straně tomu čtverci rohy a na druhé straně vpisovat do kruhu mnohoúhelník. Oba máte pravdu a řešením je tedy válec, který oba pohledy spojuje.“

Jak to udělat v reálu? Poslouchat se navzájem. Nezačínat tím, ne ty nemáš pravdu, jen proto, že něco nejsem schopen pochopit. Ale začít tím, aha, ty to vidíš takhle, tak mi vysvětlí, proč.

ŽENY dělají všechno v globálu, žehlí, sledují televizi a mluví na dítě. Muž, když sleduje televizi, tak má klapky, vidí jen to, když ho oslovíte, přeladí směrem k vám a... teď neviděl ten gól! A vy se divíte, že je našťvaný?

Proč to tak je? Protože MUŽ má jinak nastavený mozek – analyticky, cílesměrně. Je to dáno už odpradáвна. Když šel za kořistí, měl jasný cíl a ten byl dost nebezpečný, musel sledovat cestu, aby se dokázal vrátit zpět. Nemohl se rozptylovat něčím jiným, nepotřeboval při tom ani moc mluvit. Proto také nemá tak velkou slovní zásobu. Žena nikam nechodila, nepotřebovala se umět orientovat. Za to musela uvařit, udržet oheň, vychovávat děti, při tom všem potřebovala komunikovat, byla a je zaměřena na proces. Proto jsou její řečové schopnosti daleko víc rozvinuté a dle některých výzkumů bohatá slovní zásoba ženy zvyšuje ve fázi seznamování v očích muže její sexappeal.

ŽENA má slovní zásobu kolem 30–45 tisíc slov, muž má v průměru 15 tisíc slov.

Muž slyší, ale neposlouchá, ženy mluví, aniž cokoli řeknou.

Odlišnost muže a ženy očima neurologa MUDr. Martina Jana Stránského:

Obecně platí, že pravá část mozku se stará o to, aby člověk věděl, kde je, aby se, jak říkáme, vyznal v mapách a neztratit se. Tím, že mají muži větší množství buněk v pravé části mozku, dovedou se lépe orientovat. V levé části mozku najdeme centrum řeči, místo pro integraci pocitů. Frontální, tedy přední část mozku, zvažuje možnosti, rozhoduje. Ženy mají více vyvinutou levou část mozku, proto dovedou myslet na víc věcí, často zvládnou mnohem lépe řeč. Pravá část mozku je spojena s levou masou, která vypadá jako půlměsíc a má latinský název „corpus callosum“, tzv. velká masa, a ta je u ženy větší. Výsledkem je, že v mnoha případech ženy více integrují vlastní myšlenky, mají potřebu všechno dávat dohromady. Muži jsou v tomto ohledu rychlejší, protože myslí jen jednou částí, obvykle jim tedy stačí sáhnout jen po jedné věci.

*Se svou ženou jsem loni nepromluvil měsíc.
Nechtěl jsem ji přerušovat!*

Jak jsou na tom manželé

ALEŠ A GABRIELA HÁMOVI

Co jste od partnera očekávali, co vás zaujalo?

ALEŠ: Už při prvním rande jsem našel spoustu styčných bodů v zájmech, hodnotách. Později jsem si chtěl ověřit, jestli to tak opravdu je.

GÁBINA: Zaujalo mě, že když něco řekl, tak to splnil. Pak jsem chtěla, aby byl zásadový, to myslím taky je. A pak jsem měla možná obyčejné, ale pro mě důležité požadavky – aby nás měl rád, aby byl hodný, aby byl akční...

Vydrží podle vás zamilovanost pořád?

GÁBINA: Samozřejmě, že vztah se po čase transformuje.

ALEŠ: Já vždycky říkám, že je to taková lokomotiva, která se rozjede na nějaký prvotní impuls. Aby jela dál, tak se musí jednou za čas vzít velká lopata a pořádně přiložit. Dobrým topivem jsou nečekané zážitky, překvapení, pozornost.

Manželé Hamovi se znají dokonale, prozradil partnerský test

Dovedli jste si představit toho druhého jako rodiče?

ALEŠ: Ano, dovedl.

GÁBINA: Myslím, že je dobré poznat rodiče toho druhého a podle toho člověk vidí, jaký asi bude v téhle roli jeho partner. Já mám úžasnou tchýni i tchána, tak jsem si říkala, jestli je takhle vychovaný, tak to bude dobrý. Oni s Alešem jezdili na hory, po památkách, seznamovali ho s kulturou, a proto jsem věděla, že to bude jednou chtít předat svým dětem.

V čem jste se museli navzájem přizpůsobit?

ALEŠ: To jsou takové detaily. Já přijdu domů, stojí tam žehlicí prkno, je puštěná televize, něco je na plotně, něco v troubě, pračka jede, na zemi je vysavač, do toho je zapnutý počítač a Gábina s někým telefonuje. A já si říkám, jak je to možný? Ona dělá všechno najednou, ale průběžně. Kdežto já musím dělat A, B, C, D... seřadit si to jedno po druhém. Tak to se snažím pořád pochopit.

GÁBINA: Co máme odlišné a v čem jsme se museli přizpůsobit, protože bychom se jinak asi nepotkali, že já chodím brzo spát a brzo vstávám, kdežto Aleš to má obráceně. Ale jinak si myslím, že jsme nemuseli nějak moc obrušovat navzájem hrany.

ALEŠ: Já bych teda jednu věc ještě rád zmínil. Já jsem to Gábíně nikdy neřekl, ale radši bych spal na druhé straně postele, u okna. No, ale teď už je to jedno, už jsem si zvykl :)

„I když žena a muž spí na jedné podušce, mají různé sny.“ Vietnamské přísloví

Co podle vás očekávají ženy a muži od vztahu?

ALEŠ: Myslím, že ženy hlavně požadují zodpovědného člověka. Pak potřebují, aby si partnera mohly za něco vážít. Je jedno, jestli umí vyrobit stůl, nahodit barák, nebo je herec, dobrý instalatér, důležité je, aby ho měly za co aspoň trochu obdivovat. A pak potřebují cit, aby žena věděla, že je pro muže pořád objekt, který ho zajímá, aby jí stálo za to s ním být.

GÁBINA: Myslím si, že muži potřebují pochopení, volnost a zázemí. To znamená klid, fungující rodinu a ženu, která tvrdí, že je s ním šťastná.

„Dobrá žena muže inspiruje, vtipná ho zaujme, krásná okouzlí, ale soucitná ho dostane.“ Victor Hugo

Střípky z natáčení:

Znáte ten vtip? Paní Vonásková potká sousedku a ta se jí ptá, jak se daří jejím dětem. „Copak dcera, ta se vdala dobře,“ pochvaluje si paní Vonásková, „její manžel dost vydělává, k tomu nakupuje, vaří, uklízí..., ale syn, ten si vybral špatně, té jeho nestačí, že dost vydělává, ještě musí nakupovat, vařit, uklízet...“

Když jsem tenhle fórek vyprávěla při natáčení našemu štábu, který čítá tři muže a tři ženy, hádejte, kdo se zasmál?

Kdo z vás hlasoval pro dámskou část, už se z této kapitolky poučil. Kdo vsadil na muže, poučil se také, akorát mu to nepřipadá k smíchu :)

DESATERO :

- 1) Muži si přejí ženu, která se nebude měnit, ale ona se jim neustále mění před očima.
- 2) Ženy očekávají, že se jim podaří změnit zlovyky svého muže, avšak s přibývajícím časem se zlovyky stávají součástí zvyků.
- 3) Muži očekávají ocenění a dostávají nové úkoly.
- 4) Žena očekává porozumění a dostává rady.
- 5) Muž se chce bavit o cíli, žena o procesu.
- 6) Žena a muž mají odlišně pracující mozky, proto si nikdy plně neporozumí. Alespoň máme celý život co objevovat.
- 7) Máte-li jakékoliv očekávání, bez jeho sdělení jej nebude možné naplnit. Líná huba holé neštěstí.
- 8) Věřte svým potřebám a instinktům, nikoli tomu, co vám předkládají ostatní. Žijeme totiž vlastní život.
- 9) Když něčemu nerozumíte, zeptejte se. Kdo se moc ptá, může působit hloupě, ale kdo se neptá, hloupý zůstane.
- 10) Vnímejte vzájemně své potřeby a snažte se je uspokojovat. Spokojená žena = útulný domov, spokojený muž = silné zázemí a opora.

TEST

Hodíme se k sobě?

Tato otázka mnohdy zaměstnává naši mysl. Zbavme se románových klišé o tom, že existuje absolutně ideální partner. Vztah je tvořen vždy dvěma a někteří partneři se k sobě hodí více, jiní méně.

Jak jste na tom?

Nejprve samostatně každý zvlášť seřadte níže uvedené životní priority. Chybí-li vám zde nějaká vaše osobní priorita, napište ji na konec, abyste na ni nezapomněli. Kvalitní soužití je dialog, proto nečekejte žádné tabulky. Test je podkladem vaší společné komunikace. Vyhodnocení by mělo probíhat v těchto krocích:

1. Vylosovaný přednese svůj žebříček a ten druhý jej bez vstupování vyslechne.
2. Partneři si prohodí role a z prezentujícího se stává posluchač.
3. Opět si partneři vymění role a ten, který začínal, označí největší rozpory v žebříčcích a ten druhý sdělí svůj pohled, proč tomu tak je.
4. Dochází k poslední výměně rolí, po níž následuje otevřená diskuse o vaší společné budoucnosti a životních prioritách.

Nelze zjistit, kdo z vás dvou je lepší partner, ale naučit se respektovat přání a názory toho druhého, ověřit si, jak vstřícní a tolerantní k sobě dovedete být.

- Kariéra
- Soukromé koníčky, záliby a přátelé
- Společné jídlo (snídaně, večeře, „nedělní obědy“)
- Sex
- Společné zájmy
- Vlastní děti
- Materiální zabezpečení
- Společná dovolená
- Zdraví, životní styl
- Cestování – objevování nových míst
- Společní přátelé
- Společenský život
- Svatba
- Oslavy svátků (Vánoce, Velikonoce...) a narozenin se širší rodinou
- Humor
- Život v páru – my dva
- Návštěvy kulturních akcí
- Sport
- Víra (transcendence)
- Útulný domov

Malý dodatek:

Počítejte s tím, že se Váš žebříček v průběhu času bude měnit, proto nezapomínejte o tom partnera průběžně informovat.